

عنوان مقاله:

اثر عمق کاشت و آبیاری تکمیلی بر عملکرد کمی و کیفی انگور سفید بی دانه در شرایط دیم

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی تغییر اقلیم و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رقيه رضوی - محقق موسسه تحقیقات خاک و آب،

علی شایگان - مدیر عامل و معاون سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری ارومیه

جواد حکیمی - عضو هیئت علمی سابق موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر

سمانه پورمنصور - محقق موسسه تحقیقات خاک و آب،

مریم رضوی - مدیر عامل و معاون سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری ارومیه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی واکنش انگور به عمق کاشت و آبیاری تکمیلی در شرایط دیم، آزمایشی بصورت فاکتوریل با طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با دو فاکتور و با سه تکرار در ایستگاه حیدرلو ارومیه به مدت چهار سال اجرا شد. در این آزمایش دو عامل عمق کاشت (d) و میزان آبیاری (I) مورد بررسی قرار گرفت. عامل عمق کاشت نهال انگور در سه سطح شامل 2d، 1d و 3d به ترتیب 60، 90 و 120 سانتیمتر و عامل میزان آبیاری در سه سطح شامل 21، 11 و 31 به ترتیب بدون آبیاری، یک بار آبیاری تکمیلی و دوبار آبیاری تکمیلی اجرا شد. هدف آزمایش بررسی امکان کشت انگور سلطانین در شرایط دیم بود که بعلاوه محدودیت منابع آب کشور از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در سال اول قلمه های مو را ریشه دار کرده و در سال دوم مطابق نقشه آزمایش آنها را در چاله های کاشت در عمق های سه گانه کاشته و به منظور استقرار، آبیاری یکنواخت انجام شد. تیمارهای آبیاری طبق الگوی طرح از سال سوم اعمال گردید. براساس نتایج بدست آمده عمق کاشت بر میزان محصول موثر بوده و بیشترین مقدار محصول در عمق کاشت 120 سانتیمتری بدست آمد. بعلاوه عمق کاشت بر روی میزان قند موثر بود ولی میزان آبیاری تاثیر معنی داری نداشت. عمق کاشت و آبیاری تاثیر بر روی pH محصول نداشت. بنابراین انگور سلطانین را با عمق کاشت 120 سانتیمتری میتوان بصورت دیم و یا با آبیاری تکمیلی کشت نمود.

کلمات کلیدی:

انگور دیم، آبیاری تکمیلی، عمق کاشت، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974431>

